

LÒNG CHÚA TÍN TRUNG LÀ KHIÊN CHE THUẦN ĐỒ

... Ông bà Laurent và Christel Landete là Cha Mẹ của 6 người con trong đó 2 đứa con đầu mắc một chứng bệnh di-truyền côi-cút không chữa trị được. Cả hai ông bà là y tá chuyên nghiệp. Ông Laurent còn điều hành Cộng Đoàn Emmanuel từ bốn năm qua. Bà Christel ở nhà lo việc nội trợ chăm sóc chồng con. Xin nhường lời cho Ông Bà trình bày Lời Chúa đã hướng dẫn như thế nào giữa cơn thử thách.

Lúc đang đợi đứa con thứ ba thì chúng tôi khám phá ra hai đứa con đầu - 15 tháng và 4 tháng tuổi - bị mắc một chứng bệnh di-truyền côi-cút không chữa trị được. Chứng bệnh này thường biểu lộ bằng những cơn rối loạn thần kinh, giao động trí thông minh và khủng hoảng tâm lý. Hai đứa con chúng tôi phải nằm nhà thương hàng mấy tuần lễ. Quả là cú sét giáng xuống đôi vợ chồng trẻ! Chúng tôi hoàn toàn không chờ không đợi một cú sét kinh hoàng như thế, cho dầu trước đó THIÊN CHÚA đã bí nhiệm chuẩn bị. Bởi vì, trong nhiều năm trời với tư cách y tá phục vụ nơi trung tâm thánh mẫu Lộ-Đức, tôi từng có cơ hội tháp tùng một người tàn tật. Trong khi Christel - hiền thê tôi - có một em gái khuyết tật.

Trong nỗi khổ tâm lại chồng chất thêm những vấn nạn đến từ người thân trong gia đình và bạn bè chung quanh: "Tại sao lại là chúng tôi? Chúng tôi đã phạm lỗi làm nào khiến bị trừng phạt như thế?". Thế là chúng tôi tìm nương ẩn trong cầu nguyện và Lời Chúa, đặc biệt trong Thánh Vịnh: "Không nên nói: tại sao thế! Mọi sự đều được học hỏi đúng thời đúng lúc". Nói cách khác, không nên đặt câu hỏi "Tại Sao" nhưng nên hỏi "Vì cái gì?". Tư tưởng khôn ngoan này giúp chúng tôi khiêm tốn tìm hiểu - từng bước một - ý nghĩa của mỗi thử thách, dù xuất hiện dưới bất cứ hình thức nào.

Ông Laurent. Tôi còn nhớ một hôm bà hàng xóm hỏi: "Lỗi tại ai? Tại anh hay tại vợ anh?". Có lẽ bà vướng về muốn hỏi: "Ai truyền bệnh cho con cái?". Ngày hôm sau, trong cầu nguyện, trình thuật Phúc Âm về người mù từ thuở mới sinh quả đã đến với chúng tôi trong cơn sầu khổ: "**Thưa Thầy, ai đã phạm tội khiến người này sinh ra đã bị mù, anh ta hay cha mẹ anh ta?**". **Đức Chúa GIÊSU trả lời: "Không phải anh ta, cũng chẳng phải cha mẹ anh ta đã phạm tội. Nhưng sở dĩ như thế là để thiên hạ nhìn thấy công trình của THIÊN CHÚA được tỏ hiện nơi anh"** (Gioan 9,2-3).

Câu Chúa trả lời đặt chúng tôi trong một viễn tượng mới, y như thể làm đảo ngược hai thái cực. Chúng tôi có thể tìm thấy - từng bước một - giữa cơn gian nan thử thách của chúng tôi la-bàn hướng dẫn đời sống chúng tôi. Sau kinh nghiệm đau thương ấy, chúng tôi nhận được niềm an bình đích thật, như một chiều kích mới, để đương đầu, để tiếp nhận và để đưa cái thực tế cay đắng mới mẻ này vào cuộc sống thường nhật.

Ngoài ra, điều góp phần tạo thêm niềm an bình đích thật này, đó là chúng tôi không bao giờ bị bỏ rơi đơn độc. Chúng tôi vẫn còn cảm động khi nghĩ đến tất cả những ai đã tạo thành một mạng lưới bác ái vây bọc bao quanh chúng tôi, từ Cộng Đoàn Emmanuel cho đến người thân trong gia đình và nơi

cộng đoàn xứ đạo. Ai ai cũng sẵn sàng góp một tay thay thế để chúng tôi có giờ đi tham dự Thánh Lễ hoặc nghỉ ngơi lấy sức.

Bà Christel. Một ngày, người ta không đánh được thuốc mê cho bé Marie để làm một khám nghiệm nên bác sĩ phải cột chặt bé bằng tấm chăn và đặt bé nằm trên bàn. Người ta chỉ trông thấy nhúc nhích cái nắm vú bé ngậm nơi miệng! Thật quá đau lòng. Chồng tôi và bác sĩ xin tôi lui ra khỏi phòng. Thay vì lang thang trên các hành lang bệnh viện tôi bèn vào nhà nguyện để cầu nguyện. Nơi cuối nhà nguyện, tôi trông thấy một cặp vợ chồng thuộc Cộng Đoàn Emmanuel mà tôi mới quen. Tôi đến gần chào và hỏi thăm họ viếng thăm ai nơi nhà thương hoặc có ai trong gia đình bị bệnh không. Họ trả lời: "Chúng tôi có mặt tại đây là vì chị đấy!". Câu nói như một vệt dầu thơm tuyệt vời xoa dịu nỗi đau đớn của chúng tôi.

Vào một kỳ tĩnh tâm, ông Jean Vanier nói chúng tôi: Anh Chị có biết câu nói đầu tiên của Đức Chúa GIÊSU KITÔ khi Người sống lại không? Đó là câu: "Tại sao khóc?". Đây không phải là câu trách móc nhưng là câu thương cảm. Cũng hơi hơi giống như: "Chúng tôi có mặt tại đây là vì chị đấy!".

Ông bà Laurent và Christel Landete. Dĩ nhiên sau đó đặt vấn đề tiếp nhận sự sống. Trong cầu nguyện chúng tôi nhận ra là chúng tôi đã hãm lại - trong con tim cũng như trong lý trí - việc tiếp nhận một đứa con khác. Thời gian này đúng là một ngã tư quan trọng trong liên hệ phu thê của chúng tôi. Chúng tôi đã có hai đứa con bị tàn tật do di truyền. Giờ đây chúng tôi bị đặt trước một chọn lựa, một hành vi đức tin. Giới y khoa khuyên chúng tôi chọn giải pháp ngừa thai hay theo phương thức mà Giáo Hội Công Giáo đề nghị để chúng tôi có thể tiến bước mà không khóa chặt cánh cửa tự do để tiếp nhận hồng ân sự sống. Chúng tôi khám phá ra rằng ngừa thai không xóa bỏ định luật tự nhiên. Nhờ ơn Chúa, mấy đứa con khác của chúng tôi chào đời không vướng phải chứng tàn tật di truyền. Nhưng trước mỗi lần như thế, chúng tôi vẫn hồi hộp chuẩn bị đón nhận một đứa con tàn tật. Đúng là một tiếng gọi đặc biệt. Có lẽ mọi người không nhận được tiếng gọi như thế.

Chúng tôi tin rằng chính giữa lòng cơn gian nan khổ
khó và từ nơi nắm mồ mà nảy sinh sự sống. Chiến
thắng sự sống không nằm trong chiến thắng các sức
lực nhân trần của chúng tôi mà là trong chiến thắng
của Tình Yêu THIÊN CHÚA. Tình Yêu THIÊN CHÚA
dành cho kẻ tìm kiếm câu trả lời bằng niềm tin yếu
kém của chúng tôi. Sức mạnh của Phục Sinh chỉ
chiến thắng trong việc chấp nhận những yếu ớt
mỏng giòn, những vết thương và sự dễ bị tổn
thương của chúng tôi.

... "Hỡi ai nương tựa Đấng Tối Cao và núp bóng
Đấng quyền năng tuyệt đối, hãy thưa với Chúa
rằng: "Lạy THIÊN CHÚA, Ngài là nơi con náu ẩn, là
đền lũy che chở, con tin tưởng vào Ngài". Chính
Chúa gìn giữ bạn khỏi lưới kẻ thù giăng, khỏi tai
ương tàn khốc. Chúa phù trì che chở, dưới cánh
Người, bạn có chỗ ẩn thân: lòng Chúa tín trung là
khiên che thuẫn đỡ. Bạn không sợ cánh hải hùng
đêm vắng hay mũi tên bay giữa ban ngày, cả dịch khí hoành hành trong đêm tối, cả ôn thần sát hại lúc
ban trưa. Dù tả hữu có ngàn người quy ngã, dù hai bên có chết cả vạn người, riêng phần bạn, tuyệt
nhiên không hề hấn .. Bạn sẽ không gặp điều ác hại, và tai ương không bén mảng tới nhà, bởi chưng
Người truyền cho thiên sứ gìn giữ bạn trên khắp nẻo đường, và thiên sứ sẽ tay đỡ tay nâng cho bạn
khỏi vấp chân vào đá. Bạn có thể giẫm lên hùm thiêng rắn độc, đạp nát đầu sư tử khủng long. Chúa
phán: "Kẻ gắn bó cùng Ta sẽ được ơn giải thoát, người nhận biết danh Ta sẽ được sức phù trì. Khi kêu
đến Ta, Ta liền đáp lại, lúc ngặt nghèo có Ta ở kề bên. Ta giải cứu và ban nhiều vinh dự, cho sống lâu,
tuổi thọ dư đầy và hưởng ơn cứu độ Ta ban" (Thánh Vịnh 91(90)).

*("OMBRES & lumière", Revue Chrétienne Des Personnes Malades Et Handicapées, De Leurs Familles Et
Amis, No 194, Juillet-Aout 2013, trang 18-19)*

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt